

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgia) w dniu 3 maja 2006 r. — Confederatie van immobiliën-boroepen van België VZW i Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars przeciwko Willem van Leuken

(Sprawa C-197/06)

(2006/C 165/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confederatie van immobiliën-boroepen van België VZW i Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars

Strona pozwana: Willem van Leuken

Pytania prejudycjalne

a) Czy art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG⁽¹⁾ należy poddać wykładni, zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomości, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, nie musi spełniać wymogów ustanowionych przez belgijskiego ustawodawcę w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.) jeżeli zawarł umowę współpracy z pośrednikiem w obrocie nieruchomościami mającym siedzibę w Belgii i wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomościami prowadzoną przez Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars (Instytut zawodowy pośredników nieruchomości, BIV) i zorganizował swoją działalność w ten sposób, że (i) w doniesieniu do transakcji związanych z Belgią konsument może zawsze zwrócić się do pośrednika w obrocie nieruchomościami wpisanego na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości w Belgii i (ii) w materiałach reklamowych współpraca ta została podana do wiadomości w szczególności poprzez wskazanie na udział tego pośrednika nieruchomości wpisanego w Belgii na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomościami w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu?

Czy też

Art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG należy poddać wykładni, zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomościami, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii pośrednictwa w obrocie nieruchomościami musi bezwzględnie spełniać wymogi ustanowione przez ustawodawcę belgijskiego w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.), bez względu na istnienie umowy współpracy zawartej z pośrednikiem nieruchomości wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości, który uczestniczy w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu?

b) Jeżeli Trybunał byłby zdania, że art. 3 i 4 dyrektywy 89/48/EWG należy poddawać wykładni zgodnie z którą pośrednik w obrocie nieruchomościami, mający siedzibę w Niderlandach i dokonujący w Belgii pośrednictwa w obrocie nieruchomości musi bezwzględnie spełniać wymogi ustanowione przez ustawodawcę belgijskiego w ramach transpozycji wspomnianej dyrektywy (art. 2 królewskiego rozporządzenia z dnia 6 września 1993 r., art. 3 ustawy ramowej z dnia 1 marca 1976 r.), bez względu na istnienie umowy współpracy zawartej z pośrednikiem nieruchomości wpisanym w Belgii na listę licencjonowanych pośredników nieruchomości, który uczestniczy w transakcjach podlegających prawu belgijskiemu, to czy nie wynika z tego, że dyrektywa ta, jak również przepisy krajowe dokonujące jej transpozycji, są niezgodne z art. 49 Traktatu WE, regulującym podstawową swobodę przepływu usług, ponieważ w wyniku takiej wykładni dyrektywa ta, jak również przepisy krajowe dokonujące jej transpozycji, osłaniają rynek pośrednictwa nieruchomości położonych w Belgii w zarzucalny, sztuczny i nieuzasadniony sposób przed współpracą pomiędzy pośrednikami w obrocie nieruchomościami mającymi siedziby w różnych państwach członkowskich (w Belgii i Niderlandach), spośród których przynajmniej jeden (belgijski pośrednik w obrocie nieruchomościami) spełnia wymogi ustanowione przez dyrektywę i przepisy krajowe, tak że wymóg, aby również niderlandzki pośrednik w obrocie nieruchomościami spełniał te wymogi (ustanowione przez dyrektywę i przepisy krajowe) jest równoznaczny z pośrednią dyskryminacją ze względu na przynależność państwową i stanowi co najmniej zabronione ograniczenie nie mające charakteru dyskryminującego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. 1989, L 19, str. 16)

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-198/06)

(2006/C 165/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i F. Simonetti, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, iż nie sporządzając, a w każdym razie nie przekazując Komisji sprawozdania przewidzianego w art. 9 dyrektywy 1999/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi⁽¹⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 9 rzeczony dyrektywy.
- Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga było zobowiązane przekazać Komisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. sprawozdanie o skuteczności wdrażania przepisów dyrektywy za okres od 18 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 12, str. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles w dniu 4 maja 2006 r. w sprawie Raffinerie tirlémontoise SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-200/06)

(2006/C 165/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raffinerie tirlémontoise SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Komisji nr 314/2002⁽¹⁾ przewiduje, przy obliczaniu opłat produkcyjnych, wyłączenie potrzeb finansowania ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych wyeksportowanych bez refundacji wywozowej? Czy rozporządzenie to jest nieważne z powodu naruszenia art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 w sprawie

wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽²⁾ oraz zasady proporcjonalności i niedyskryminacji?

- 2) Czy rozporządzenia Komisji nr 1775/2004⁽³⁾, nr 1762/2003⁽⁴⁾, nr 1837/2002⁽⁵⁾, nr 1993/2001⁽⁶⁾ i nr 2267/2000⁽⁷⁾ określają opłatę produkcyjną od cukru obliczaną na podstawie średniej straty na tonę podlegającej wywozowi, nie uwzględniając ilości wyeksportowanych bez refundacji, podczas gdy ilości te są wliczane do sumy całkowitej ustalonej w celu oszacowania całościowej straty podlegającej finansowaniu. Czy rozporządzenia te są nieważne z powodu naruszenia rozporządzenia Komisji nr 314/2002, art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 i zasady proporcjonalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316, str. 64)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 (Dz.U. L 254, str. 4) [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 2001/2002 (Dz.U. L 278, str. 13), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1993/2001 z dnia 11 października 2001 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2000/2001 (Dz.U. L 271, str. 15), [tłumaczenie nieoficjalne]

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2267/2000 z dnia 12 października 2000 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych jak również wymiar składki uzupełniającej dla sektora cukru na rok gospodarczy 1999/2000 (Dz.U. L 259, str. 29) [tłumaczenie nieoficjalne]

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-201/06)

(2006/C 165/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska